

ร่างฯ ผ่านการพิจารณาคณะกรรมาการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในวาระที่สอง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” และ “สถาบันการเงิน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “เครือข่ายอาชญากรรม” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การรายงานการทำธุรกรรมของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาตรา ๑๕/๑ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑/๑ มาตรา ๒๑/๓ และมาตรา ๒๒ เพิ่มมาตรา ๑๔/๑ มาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง และมาตรา ๒๓/๑ และยกเลิกมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒/๑ และมาตรา ๒๓)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการและการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) และวรรคสอง มาตรา ๒๔/๒ (๓) และมาตรา ๒๗ วรรคสอง และเพิ่มมาตรา ๒๕ (๔/๑))

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ วรรคสี่ และวรรคห้า มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ วรรคสาม มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๕๑/๑ และมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๐ (๑/๑) และวรรคสามและวรรคสี่ และมาตรา ๕๘/๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (เพิ่มมาตรา ๕๙/๑ วรรคสาม และยกเลิกมาตรา ๕๙/๒ (๒))

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง)

เหตุผล

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าการกำหนดความผิดมูลฐานตาม
กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไว้ในกฎหมายอื่น ทำให้การบังคับ
ใช้กฎหมายไม่มีความชัดเจน ไม่เป็นระบบ และซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการ
ที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน
มีความซับซ้อนมากขึ้น รวมทั้งยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้านการต่อต้าน
การฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธ
ที่มีอำนาจทำลายล้างสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีประสิทธิภาพ
สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและสอดคล้องกับรูปแบบการฟอกเงินที่มีความซับซ้อน
มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีมาตรการทางกฎหมายที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
ในอันที่จะลดความเสี่ยงจากอาชญากรรมร้ายแรงที่เป็นภัยคุกคามและกระทบต่อ
ความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“(๒/๑) ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะเพื่อความประสงค์แห่งการค้า โดยการค้า หรือประกอบการค้า”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องข้องในการดำเนินงาน ของสถาบันการเงินนั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) ความผิดเกี่ยวกับการนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการค้า”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๐) ความผิดฐานเป็นอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญาที่ได้กระทำ ในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม หรือความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๔) ความผิดฐานปลอมเอกสารที่เป็นเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ หรือความผิดฐานปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทางตามหมวด ๕ ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้ เฉพาะที่มีลักษณะกระทำเป็นปกติธุระ หรือเพื่อการค้า หรือที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๒๐) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๐) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๒) (๒๓) (๒๔) (๒๕) (๒๖) และ (๒๗) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“(๒๒) ความผิดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ ทวิ หรือมาตรา ๙๐/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้กระทำในลักษณะเป็นกระบวนกรหรือเป็นเครือข่าย

อาชญากรรม โดยสร้างธุรกรรมอันเป็นเท็จหรือปกปิดเงินได้พึงประเมินหรือรายได้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากร และมีพฤติกรรมปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อมิให้ติดตามทรัพย์สินนั้นได้ ทั้งนี้ เฉพาะที่มีจำนวนภาษี ที่หลีกเลี่ยงตั้งแต่สิบล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไปหรือจำนวนภาษีที่ขอคืนตั้งแต่สองล้านบาท ต่อปีภาษีขึ้นไป

(๒๓) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือความผิด ฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๒๔) ความผิดฐานบังคับใช้แรงงานหรือบริการตามกฎหมายว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม และเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

(๒๕) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำโดยทุจริต ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน ตัวแทน หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานของนิติบุคคล หรือจัดการกองทรัสต์ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล หรือกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน แล้วแต่กรณี

(๒๖) ความผิดเกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราตามกฎหมายว่าด้วย การห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ซึ่งผู้กระทำได้ทวงถามหนี้ในลักษณะข่มขู่ ใช้ความรุนแรง หรือกระทำการอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน ของลูกหนี้หรือผู้อื่น หรือทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด โดยการแสดงหรือการใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือเครื่องแบบที่ทำให้เข้าใจว่า เป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ว่าด้วยการทวงถามหนี้ และได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม

(๒๗) ความผิดเกี่ยวกับการร่วมกันหรือสมยอมในการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ ข่มขืนใจผู้อื่นให้จำยอม ใช้อุบายหลอกลวง หรือกระทำการ โดยวิธีการอื่นใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด หรือกระทำการใด ๆ เพื่อกีดกันการแข่งขันราคา อย่างเป็นธรรม ตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ เฉพาะคดีที่มีวงเงินหรือมูลค่าตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เครือข่ายอาชญากรรม” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” และบทนิยามคำว่า “ธุรกรรม” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“เครือข่ายอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป ที่รวมตัวกันเพื่อกระทำการใดอันมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

- (๑) ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ
- (๒) บริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (๓) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต
- (๔) สหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์เครดิตยูเนียนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมเกินห้าสิบล้านบาทขึ้นไป
- (๕) ผู้ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามประกาศกระทรวงการคลังที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๖) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตตามประกาศกระทรวงการคลังที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๗) ผู้ประกอบธุรกิจระบบการชำระเงินและผู้ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงินบรรดาที่มีได้เป็นสถาบันการเงินประเภทอื่นอยู่แล้ว ทั้งนี้ เฉพาะที่คณะกรรมการกำหนด
- (๘) ผู้ประกอบธุรกิจปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ทั้งนี้ เฉพาะที่คณะกรรมการกำหนด
- (๙) ผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลและผู้ให้บริการระบบเสนอขายโทเคนดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล
- (๑๐) ผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือเทคโนโลยีทางการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ข้อเท็จจริงที่ได้รายงานไปแล้วมีการเปลี่ยนแปลงหรือผิดหลงในสาระสำคัญ ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๑๔/๑ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะกำหนดให้สหกรณ์การเกษตรที่มีทุนซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมกันตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปมีหน้าที่ดำเนินการตามหมวดนี้เช่นเดียวกับสถาบันการเงินทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕/๑ เมื่อพนักงานศุลกากรผู้ใดได้รับแจ้งรายการเกี่ยวกับการส่งหรือนำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ หรือตราสารเปลี่ยนมือเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ให้พนักงานศุลกากรดังกล่าวจัดส่งรายการที่ได้รับแจ้งนั้นไปยังสำนักงานด้วย ทั้งนี้ ตามวิธีการที่เลขาธิการและอธิบดีกรมศุลกากรร่วมกันกำหนด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้เป็นปกติธุระและเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและธุรกรรมอื่นตามที่กำหนดไว้ต่อสำนักงาน

(๑) การให้คำแนะนำหรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ทริสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทริสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน

(๓) คำอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ ให้รายงานการทำธุรกรรมเงินสดที่มีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) นายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ให้รายงานการทำธุรกรรมเงินสดที่มีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) ค้ารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือให้เช่าซื้อหรือธุรกิจลีสซิ่งรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ให้รายงานการทำธุรกรรมเงินสดที่มีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๖) ขายทอดตลาดและค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า หรือค้าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ให้รายงานการทำธุรกรรมเงินสดที่มีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) อาชีพอื่นที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง นอกจากรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยแล้วให้รายงานการทำธุรกรรมอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรายงานการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ผู้ประกอบอาชีพตามวรรคหนึ่งหมายความถึงเฉพาะผู้ดำเนินกิจการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าว คณะกรรมการต้องกำหนดให้จำกัดแต่เฉพาะผู้ดำเนินกิจการที่มีลักษณะเสี่ยงต่อการฟอกเงิน”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

“ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไรใดที่รับเงินหรือทรัพย์สินจากบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยหรือจากมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไรที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศเป็นจำนวนเงินรายปีที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ต้องปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร ในกรณีจำเป็นจะสั่งให้รายงานการรับบริจาคและการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามแบบ รายการ ระยะเวลา และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ การรายงานหรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการทำรายงานตามหมวดนี้ซึ่งกระทำโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้มีหน้าที่รายงานไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้น”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐/๑ เพื่อประโยชน์ในการที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จะสามารถรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยจะออกกฎกระทรวงกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำธุรกรรมกับลูกค้าและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงก็ได้ ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็นและไม่เป็นภาระแก่ผู้ปฏิบัติจนเกินสมควรแก่เหตุ และเมื่อมีกฎกระทรวงกำหนดแนวทางดังกล่าวแล้ว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวต้องรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับแนวทางนั้น

ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามวรรคหนึ่งไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการแจ้งให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑/๑ ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือบุคคลใดกระทำการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าหรือบุคคลภายนอกทราบว่าจะมีการรายงานหรือได้มีการรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ไปยังสำนักงาน เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย หรือตามคำสั่งศาล หรือเป็นการเปิดเผยภายในของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือระหว่างบริษัทในเครือที่มีลักษณะความสัมพันธ์ตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑/๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีหน้าที่จัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖

ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ อาจจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยให้สำนักงานให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนตามสมควร และจะใช้หลักสูตรของสำนักงานก็ได้”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานที่ใช้ประกอบการรายงานหรือที่ได้มาจากการตรวจสอบที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า เว้นแต่กรณีการรายงานตามมาตรา ๑๗ ให้นับแต่วันที่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น

ในกรณีมีความจำเป็นและมีเหตุอันสมควร เลขาธิการจะขยายระยะเวลาการเก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือกรณีใดกรณีหนึ่งให้มากกว่าห้าปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบปี

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่กำหนดให้เกิดภาระแก่สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ จนเกินจำเป็น”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓/๑ ของหมวด ๒
การรายงานและการแสดงตน แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๓/๑ รายงานหรือข้อมูลที่จัดส่งหรือที่สำนักงานได้มา
ตามพระราชบัญญัตินี้ถือเป็นความลับในราชการ และให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบ
ในการจัดเก็บรักษา ในกรณีจำเป็น เลขาธิการจะส่งรายงานหรือข้อมูลให้หน่วยงานของรัฐ
เฉพาะเพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานหรือความผิด
ฐานฟอกเงินก็ได้ แต่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว
จะเปิดเผยรายงานหรือข้อมูลนั้นแก่หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใดมิได้ เว้นแต่จะเป็น
การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้อง”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๒๔
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติม
องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คนซึ่งคณะรัฐมนตรี
แต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวง
ยุติธรรม เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
ธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการ”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๔
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติม
องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“ให้กรรมการทั้งหมดเลือกกรรมการตาม (๑) หรือ (๒) คนหนึ่ง
เป็นประธานกรรมการ และอีกคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ โดยประธานกรรมการ
ต้องได้รับคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการ
ระดับกรมขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหัวหน้าหน่วยงานอื่น
ของรัฐ หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในด้านหนึ่ง
ด้านใดตาม (๔) หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารของบริษัทมหาชนจำกัดเฉพาะผู้บริหาร
ในระดับสูงที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) ของมาตรา ๒๕
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“(๔/๑) ออกระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการสืบสวนสอบสวน
การตรวจค้น การรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด
การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน การเก็บรักษา และการบริหารจัดการทรัพย์สิน
และการคุ้มครองพยาน ตามหน้าที่และอำนาจทั้งปวงของสำนักงาน ระเบียบดังกล่าว
เมื่อได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้ง
ผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างขึ้นใหม่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และให้มีวาระ
การดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๖ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
แทนตำแหน่งที่ว่าง ถ้ามีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลืออยู่อย่างน้อยหนึ่งคน ให้คณะกรรมการ
ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๔๘
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่ถูกสั่งยึดหรืออายัดมีสิทธิร้องขอให้เพิกถอนการยึดหรืออายัดนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องขอมีหลักฐานแสดงได้ว่าทรัพย์สินนั้นมีใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือครอบครองไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือตนเป็นผู้รับโอนทรัพย์สินมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนหรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดดังกล่าวโดยพลัน และให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว

เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์หรือคำร้องขอตามวรรคสี่หรือไม่ก็ตาม หากมิได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๙ ให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว

ในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สินตามวรรคห้าหรือวรรคหก ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำความในมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับแก่การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว และในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ทรัพย์สินดังกล่าวมีภาระจำนองหรือภาระอื่นใดทำนองเดียวกัน หรืออยู่ในระหว่างการขายฝากและผู้รับจำนองหรือผู้ทรงสิทธิ หรือผู้ซื้อตามสัญญาขายฝากรู้เห็นเป็นใจหรือจงใจยกย้ายถ่ายเทอันเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้เลขาธิการแจ้งให้พนักงานอัยการทราบ และให้พนักงานอัยการพิจารณาขอให้ศาลเพิกถอนการจำนองหรือภาระอื่นใด หรือการขายฝากดังกล่าวไปในคราวเดียวกันด้วย

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน

ให้เลขาธิการรีบดำเนินการตามวรรคสองแล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใด ให้พนักงานอัยการและเลขาธิการปฏิบัติตามนั้น หากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลาและได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญ ซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และในกรณีเช่นว่านี้ ให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สิน ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำความในมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับแก่การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยโดยอนุโลม

เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ลงประกาศโดยวิธีการลงโฆษณาทางสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของศาลและของสำนักงาน เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่ง และให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้ที่ครอบครองทรัพย์สินนั้นอยู่ในขณะยึดหรืออายัดทรัพย์สินและผู้ที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าวด้วย โดยแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏในหลักฐาน โดยจะส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อดิจิทัลอื่นใดหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการกำหนดด้วยก็ได้ และเมื่อได้แจ้งโดยวิธีการดังกล่าวแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นได้ทราบหรือได้รับแจ้งแล้ว

ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม หากมีกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นเกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการตามคำร้องขอของเลขาธิการยื่นคำร้อง

ต่อศาลเพื่อขอให้ศาลขยายระยะเวลาการยึดหรืออายัดออกไปอีก และให้ศาลมีอำนาจขยายระยะเวลาดังกล่าวคราวเดียวหรือหลายคราวได้ แต่เมื่อรวมระยะเวลาที่ขยายแล้วต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในการพิจารณาดังกล่าวให้ศาลเปิดโอกาสให้บุคคลตามมาตรา ๔๘ วรรคสี่ คัดค้านการขยายระยะเวลานั้นได้ ทั้งนี้ วิธีพิจารณาของศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา”

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“(๑/๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและมีได้รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือครอบครองไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือ”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองไม่ได้ยื่นคำร้องเข้ามาในคดีเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ศาลมีอำนาจเรียกบุคคลนั้นมาให้ข้อมูลหรือจัดส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ ก็ได้”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๕๐ ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่ทรัพย์สินดังกล่าวมีภาระจำนองหรือภาระอื่นใดทำนองเดียวกันหรืออยู่ในระหว่างการขายฝาก และผู้รับจำนองหรือผู้ทรงสิทธิหรือผู้ซื้อตามสัญญาขายฝากรู้เห็นเป็นใจหรือจงใจยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินนั้นอันเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนภาระจำนองหรือภาระอื่นใดหรือการขายฝากนั้นด้วย

ทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคหนึ่งบรรดาที่เป็นเงินสด หรือเงินในบัญชีเงินฝาก ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากการยึด อายัด การขายทรัพย์สิน

ดอกผล หรือโดยประการอื่น ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลัง อีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑/๑ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และเมื่อศาลมีคำสั่งถึงที่สุด ให้คืนทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้สำนักงานดำเนินการคืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองในขณะที่ยึดทรัพย์สินนั้น แต่ไม่ตัดสิทธิเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ที่จะมารับทรัพย์สินนั้นคืนจากสำนักงาน ในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สินเพราะมีเหตุ อันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำ ความในมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับแก่การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วย โดยอนุโลม”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ชุรกรรม เลขาธิการ หรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกัน หรือหลักประกัน หรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น ที่เห็นสมควร หรือให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือให้จัดการโดยวิธีการอื่น ที่เหมาะสมกับสภาพของทรัพย์สินนั้น แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สิน ออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ หรือจัดการโดยวิธีการอื่นใดตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาด หรือขายโดยวิธีอื่น หรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือจัดการโดยวิธีการอื่น ตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คืนทรัพย์สินนั้น พร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

ให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้น ตามราคาที่เหมาะสมได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขาย ทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุด ของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินที่ใช้อยู่ในวันที่ชำระเงิน โดยคำนวณจากจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา ตั้งแต่วันที่ยึดทรัพย์สินจนถึง วันที่ชำระเงินครบถ้วน

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๕๘/๑ การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๓) (๒๐) (๒๒) และ (๒๕) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ ให้กระทำได้เมื่อได้รับแจ้งจากกรมศุลกากร สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกรมสรรพากร แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๔๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“ในกรณีที่สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติอื่นใดด้วย ให้สำนักงานหรือคณะกรรมการมีอำนาจใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือออกระเบียบตามวรรคสอง แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอื่นนั้นได้ด้วย”

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิก (๒) ของมาตรา ๕๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๒ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด ตามมาตรา ๑๔/๑ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ตามทีเลขาธิการแจ้งตาม มาตรา ๒๐/๑

วรรคสองหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่สั่งตามมาตรา ๑๖/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๓ ผู้ใดรายงาน แจ้ง หรือให้ข้อมูลตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือขัดขืนไม่ยินยอมหรือขัดขวางการดำเนินการตามมาตรา ๓๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔๖ ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่ากรรมการดังกล่าวจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือด้วยเหตุอื่น ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔๗ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง ดังกล่าว

มาตรา ๔๘ บรรดาการดำเนินการใด ๆ ที่คณะกรรมการ คณะกรรมการ ธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้กระทำไปโดยชอบตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๔๙ บรรดากฎหมายกระทรวงและระเบียบที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎหมายกระทรวงและระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้นายกรัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี